

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 683

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 august 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 338 din 23 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2), art. 34 alin. (1) și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4
Decizia nr. 374 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală	5-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.229. — Ordin al ministrului pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat privind aprobarea Schemei de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	8
2.137. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind procedura de aplicare a prevederilor legate de trasabilitatea produselor din tutun	9
2.138. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind contractele de stocare de date încheiate ca parte a unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun.....	9-10
2.741. — Ordin al viceprim-ministrului, interimar, ministrul finanțelor publice, pentru aprobarea machetei „Solicitare de sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale”	10-15
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1.000. — Decizie privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a Societății AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. și radierea acesteia din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 338**

din 23 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2), art. 34 alin. (1) și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2), art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Gheorghe Tasca, Gheorghe Păunescu, Ciprian Păunescu și Mihail Păunescu în Dosarul nr. 38.893/3/2013** al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 921D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că prevederile de lege criticate corespund exigențelor exprimate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul de acces la o instanță, reglementând tocmai posibilitatea persoanelor ce se consideră vătămate de a contesta atitudinea pasivă a statului. Arată că, față de aceste considerente, formulează concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și de menținere a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 38.893/3/2013**, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2), art. 34 alin. (1) și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Gheorghe Tasca, Gheorghe Păunescu, Ciprian Păunescu și Mihail Păunescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la efectuarea operațiunilor

administrative prevăzute de Legea nr. 165/2013, în sensul stabilirii de măsuri reparatorii prin echivalent și emiterea unei decizii de compensare reprezentând titlu de despăgubire pentru un imobil care nu poate fi restituit în natură.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, se susține, în esență, că prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 contravin cerinței de previzibilitate și accesibilitate a legii, ca urmare a aplicării acestei legi unor situații deja născute, cu consecința lipirii de eficiență juridică a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 și ale Legii nr. 247/2005 pentru persoanele care, înainte de intrarea în vigoare a acestei legi, aveau dreptul de acțiune în judecată Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pentru obligarea acestuia la emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire. Se creează și o discriminare prin aplicarea unui tratament diferit pentru persoane aflate în situații obiectiv identice, cu referire la beneficiarii Legii nr. 10/2001. Se nesocotește, totodată, independența justiției, prin raportare la puterea legislativă. Se mai arată că, prin aplicarea retroactivă a dispozițiilor noii legi situațiilor juridice deja născute, se ajunge și la încălcarea principiului egalității în fața legii. De asemenea, se susține că art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 are caracter retroactiv, întrucât tinde să modifice starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi juridice deja născute. Se aduce atingere și dreptului de acces liber la justiție, exercitarea acestuia fiind interceptată pe o perioadă de 5 ani, respectiv 3 ani pentru dosarele de fond funciar, și fiind permisă doar după perioade lungi de timp și în mod discriminatoriu, cu nesocotirea prevederilor art. 53 din Legea fundamentală. În opinia autorilor excepției, se încalcă, în același timp, și dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

7. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost concepută, este neîntemeiată, textele de lege criticate reglementând tocmai posibilitatea pentru persoanele care se consideră vătămate de a contesta în instanță atitudinea pasivă a statului.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu sunt de natură a limita accesul liber la justiție, ci doar de a stabili noi coordonate în procedura de acordare a măsurilor reparatorii, prin raportare la modalitățile prevăzute de noua lege. Astfel, în toate cazurile în care legiuitorul a stabilit valorificarea unor drepturi în interiorul unui termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv în scopul asigurării cadrului legal în vederea exercitării acestui drept constituțional.

10. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, precizând, în esență, că, în opinia sa, Legea nr. 165/2013 nu face altceva decât să refuze

supraviețuirea dispozițiilor anterioare în materia restituirii proprietăților, incompatibile cu reforma instituită de legiuitor, și să reglementeze termene diferite de soluționare a dosarelor de despăgubire și de plată a acestora. Totodată, stabilirea condițiilor, termenelor și modalităților concrete de acordare a beneficiilor constând în despăgubirile prevăzute de legile speciale de reparație intră în sfera marjei de apreciere pe care statele membre ale Convenției o au la dispoziție. Precizează că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În acest caz, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 24 alin. (2), art. 34 alin. (1) și ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, care au următorul conținut:

— Art. 24 alin. (2): „*În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35 alin. (2): „*În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) și (3) privind dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (3), potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Prin prisma art. 20 din Constituție se invocă, de asemenea, prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la garantarea dreptului la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma criticilor formulate, Curtea observă că, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prevăzut obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Totodată, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea europeană a considerat, având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătorec efectiv, că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru redresarea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129).

16. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a reținut că termenele prevăzute de art. 34 alin. (1) se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, fără să influențeze situațiile născute sub imperiul vechii reglementări. În cazul art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, se are în vedere o procedură în curs de desfășurare, care se referă la dosare înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dosare care se află încă în lucru, chiar dacă, în lipsa unor termene legale de soluționare, s-au introdus acțiuni în instanță ca urmare a trecerii unui interval de timp apreciat ca nerezonabil de către persoanele îndreptățite. Așadar, Curtea a statuat că nu poate fi reținută critica referitoare la pretinsa retroactivitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1), întrucât legea nouă este, de principiu, aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

17. Referitor la critica privind pretinsa încălcare a independenței justiției, valoare consacrată prin dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, paragraful 33, constatând că prevederile art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nu împiedică asupra posibilității exercitării actului de justiție în condiții de deplină independență. Textul în sine nu impune nicio constrângere asupra instanței în sensul pronunțării unei anumite soluții, ci doar este susceptibil de o anumită interpretare care conduce la respingerea acțiunii ca prematur introdusă, fără a se intra pe fondul acesteia, interpretare neconstituțională care a fost, de altfel, eliminată, implicit, prin decizia menționată, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii.

18. În ceea ce privește art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că acestea se referă la dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești împotriva neîndeplinirii de către entitățile investite de lege a obligației de a emite deciziile în termenele prevăzute de art. 33 și art. 34. Prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 685 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din

4 februarie 2015, sau Decizia nr. 757 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 5 martie 2019 (paragrafele 18—21), Curtea Constituțională a constatat că acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33 și art. 34, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite cu soluționarea notificărilor, respectiv cu soluționarea dosarelor privind propunerile de acordare de despăgubiri și emiterea unor decizii reprezentând titluri de despăgubire. Curtea a observat că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele interesate se puteau adresa justiției pentru atacarea refuzului nejustificat doar în temeiul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile unite nr. XX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007, pronunțată într-un recurs în interesul legii prin care recunoscuse, în lipsa unei reglementări legale exprese, această posibilitate. Or, în prezent prin art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 a fost normativizată această posibilitate consacrată anterior doar pe cale jurisprudențială, stabilindu-se un cadru procesual în care acest drept să fie exercitat, în contextul economico-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 12 octombrie 2010, pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu împotriva României*.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 113 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016, paragraful 23, Curtea a statuat că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În situația reglementată de art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 și art. 34 din lege, termene în legătură cu care instanța de contencios constituțional a apreciat că se conformează exigențelor constituționale și convenționale.

20. Cu privire la pretinsa nesocotire a principiului constituțional al egalității în drepturi, prin Decizia nr. 95 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 322 din 5 mai 2014, Curtea a reținut, referitor la evaluarea existenței sau nu a discriminării în cazul aplicării unui tratament diferit la situații analoage, că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, tratamentul diferențiat al persoanelor aflate în situații similare este discriminatoriu dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă; cu alte cuvinte, dacă nu urmărește un obiectiv legitim sau dacă nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele întrebuintate și obiectivul avut în vedere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în *Cauza Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60).

21. Curtea a constatat că termenele introduse prin prevederile art. 33 și art. 34 din Legea nr. 165/2013 au ca scop eficientizarea procedurilor administrative și, în final, respectarea drepturilor tuturor persoanelor interesate, prezentând în același timp un scop legitim. Acestea sunt termene pe care legiuitorul și le-a asumat și pe care trebuie să le respecte, fără a interveni pentru amânarea aplicării lor, pentru că, în acest fel, s-ar goli de conținut dreptul consacrat de norma criticată și s-ar anula însuși scopul legii. Ca atare, Curtea a constatat existența unui raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, apreciem că cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Referitor la prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, care limitează despăgubirile acordate altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, doar la un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, la care se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea observă că autorii prezentei excepții de neconstituționalitate nu au formulat niciun fel de critici, argumentele prezentate fiind axate, în principal, pe pretinsa discordanță dintre prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 și dispoziții din Legea fundamentală. În consecință, excepția având acest obiect nu întrunește condiția motivării, impusă de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, fiind, astfel, inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Gheorghe Tasca, Gheorghe Păunescu, Ciprian Păunescu și Mihail Păunescu în Dosarul nr. 38.893/3/2013** al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 374

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Dudău în Dosarul nr. 7.661/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.915D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Arată că dispozițiile criticate își au corespondent în art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, Curtea constatând constituționalitatea soluției legislative, prin Decizia nr. 619 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 16 noiembrie 2006. Susține că instanța de contencios constituțional a statuat că cererile prin care se solicită completarea dispozițiilor criticate cu alte situații decât cele expres prevăzute sunt inadmisibile. Or, autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită completarea dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală în sensul reglementării dreptului la repararea de către stat a pagubei materiale sau a daunei morale și în alte cazuri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.661/118/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Dudău, cu ocazia soluționării unui apel civil formulat împotriva unei sentințe penale pronunțate într-o cauză ce are ca obiect „reparare prejudicii erori judiciare”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că prin prevederile art. 538 din Codul de procedură penală se limitează în mod nepermis aria de cuprindere a situațiilor pentru care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Arată că, din examinarea dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Constituție și ale art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, rezultă că răspunderea pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare revine întotdeauna și fără excepție, direct și nemijlocit, statului, care are obligația de a repara orice prejudicii suferite de cel care este arestat sau deținut cu încălcarea dispozițiilor legale în materie. Susține că răspunderea statului este o răspundere de natură patrimonială, pentru că are drept obiectiv repararea

prejudiciilor cauzate prin acele hotărâri judecătorești sau măsuri procedurale care au lezat drepturile subiective ale cetățenilor sau interesele lor legitime. Or, în reglementarea actuală, în cazul pronunțării unei condamnări pentru o faptă, în cazul incidenței unui caz de încetare a procesului penal, nu pot fi acordate despăgubiri, deoarece art. 538 din Codul de procedură penală nu prevede această posibilitate.

6. Autorul excepției apreciază că noțiunea de „eroare judiciară” depășește cazurile enumerate în art. 538 din Codul de procedură penală, fiind aplicabilă ori de câte ori activitatea judiciară iese din cadrul pentru care a fost legitimată de stat. Susține că sintagma „potrivit legii” din cuprinsul art. 52 alin. (3) din Constituție se referă la modalitatea de acordare a despăgubirilor și la întinderea acestora, nicidecum la limitarea cazurilor ce constituie erori judiciare. În continuare, face referire la Decizia nr. 45 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 18 mai 1998.

7. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** apreciază că dispoziția de lege criticată reglementează dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară, accepțiunea acestui concept fiind dată de ipoteza în care persoana care a fost condamnată definitiv este, ulterior, achitată definitiv în urma rejudecării cauzei, în condițiile expuse în alin. (1) și (2) ale art. 538 din Codul de procedură penală.

8. În aplicarea acestui text de lege, în practica judiciară s-a stabilit că ipotezele în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală, fiind circumscrise doar situațiilor expres și limitativ prevăzute de art. 538 și 539 din Codul de procedură penală, excluzându-se, implicit, orice altă posibilitate a persoanei vătămate de a solicita, în orice mod și sub orice alt temei legal, acoperirea unui prejudiciu de această natură. De altfel, prin Decizia nr. 619 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 16 noiembrie 2006, Curtea Constituțională a apreciat că reglementarea de către legiuitor, în mod expres și limitativ, doar a acestor situații nu are semnificația unei încălcări a dreptății ca valoare supremă în statul de drept și nici a unei limitări a accesului liber la justiție, garantat de art. 21 din Constituție, sau a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este la latitudinea legiuitorului să stabilească aceste condiții și limite.

9. Cu ocazia examinării constituționalității normelor legale menționate, Curtea Constituțională a pronunțat și alte decizii prin care a apreciat că acestea sunt conforme Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte, câtă vreme acordarea de către stat a despăgubirilor, în cazul unei arestări sau detenții ilegale, se face, potrivit art. 52 alin. (3) din Constituție, „în condițiile legii”, autoritatea legislativă fiind singura în măsură să dispună asupra cazurilor și condițiilor în care se poate beneficia de asemenea despăgubiri. Deși statuările Curții Constituționale au vizat constituționalitatea dispozițiilor art. 504 din vechiul Cod de procedură penală, rațiunile avute în vedere sunt identice și pentru cauza pendinte, unde se tranșează tot răspunderea statului pentru erorile judiciare săvârșite în procesele penale, dar în raport cu reglementarea inserată în art. 538 alin. (1) din noul Cod de procedură penală.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că autorul excepției de neconstituționalitate nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, deoarece nu critică textul pentru ceea ce prevede, ci pentru ceea ce nu prevede, criticând, în realitate, o omisiune legislativă în materia reparării prejudiciului produs prin erori judiciare. Or, Curtea, în jurisprudența sa constantă, a statuat că, în cazul unei excepții de neconstituționalitate ce vizează o omisiune de reglementare, nu este competentă să se pronunțe, date fiind dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În continuare, Guvernul arată că, la o analiză comparativă, se poate observa că dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară era reglementat într-o manieră similară în vechiul Cod de procedură penală în art. 504 alin. 1, care prevedea că persoana care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite, dacă în urma judecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare. Acest articol a fost supus la numeroase examinări de constituționalitate, excepțiile fiind respinse ca inadmisibile. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 78 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008, Decizia nr. 927 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2013, Decizia nr. 532 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 31 octombrie 2005, a stabilit că cererile prin care se solicită completarea textului art. 504 alin. 1 din vechiul Cod de procedură penală cu alte situații decât cele care sunt expres prevăzute sunt inadmisibile.

12. În subsidiar, Guvernul susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că dreptul la repararea pagubei, recunoscut de art. 538 din Codul de procedură penală, ia naștere în condițiile răspunderii civile delictuale atunci când, după condamnarea definitivă și după rejudecarea cauzei, se pronunță o hotărâre definitivă de achitare. Autorul pagubei este judecătorul care pronunță, cu vinovăție, soluția inițială de condamnare, cauzându-i persoanei condamnate un prejudiciu pe perioada în care aceasta execută pedeapsa. Deși nu are o consacrare legală, în literatura de specialitate și în practică s-a fundamentat opinia căreia noțiunea de eroare judiciară este indisolubil legată de pronunțarea unei hotărâri de achitare (și nu o hotărâre de încetare a procesului penal) ca urmare a admiterii cererii de revizuire și anulare a hotărârii penale (potrivit art. 453 din Codul de procedură penală) sau admiterii cererii de redeschidere a procesului penal în cazul condamnării în lipsă a persoanei condamnate (potrivit art. 466 din Codul de procedură penală).

13. Arată că procedura reparării pagubei cauzate prin eroare judiciară este o procedură specială, care are un domeniu de aplicare distinct, procedura generală fiind repararea prejudiciului potrivit art. 1.357 și următoarele din Codul civil. Cu alte cuvinte, prevederile din Codul civil referitoare la răspunderea delictuală reprezintă dreptul comun, iar cele din Codul de procedură penală reprezintă, la rândul lor, legea specială, derogatorie de la dreptul comun. Astfel, în cazul în care se dorește repararea pagubei produse prin pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal (după ce anterior a fost pronunțată o soluție de condamnare), persoana interesată are la dispoziție calea unei acțiuni civile întemeiate pe dispozițiile art. 1.357 și următoarele din Codul civil, trebuind însă să dovedească îndeplinirea condițiilor privitoare la existența faptei ilicite, existența prejudiciului, raportul de causalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția autorului faptei ilicite. Prevederile din Codul civil referitoare la răspunderea civilă delictuală, care reprezintă dreptul comun în materie, suplinesc situațiile care nu pot fi acoperite de legea specială, respectiv Codul de procedură penală.

14. **Avocatul Poporului** susține că autorul excepției urmărește modificarea textului de lege în sensul lărgirii cazurilor de eroare judiciară pentru care se acordă dreptul la despăgubire. Or, Curtea Constituțională a reținut în mod constant că acceptarea acestei critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, lucru care ar contraveni art. 61 alin. (1) din Constituție.

15. De asemenea, este de observat că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. În consecință, Curtea Constituțională respinge ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate prin care se urmărește obținerea unei noi soluții legislative. Având în vedere aceste aspecte, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Persoana care a fost condamnată definitiv, indiferent dacă pedeapsa aplicată sau măsura educativă privativă de libertate a fost sau nu pusă în executare, are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite în cazul în care, în urma rejudecării cauzei, după anularea sau desființarea hotărârii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedește că s-a produs o eroare judiciară, s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.*”

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitor la accesul liber la justiție, art. 23 alin. (1) și (12) referitor la libertatea individuală și art. 52 alin. (3) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală dispun în sensul că persoana care a fost condamnată definitiv, indiferent dacă pedeapsa aplicată sau măsura educativă privativă de libertate a fost sau nu pusă în executare, are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite în cazul în care, în urma rejudecării cauzei, după anularea sau desființarea hotărârii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedește că s-a produs o eroare judiciară, s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare. Astfel, eroarea judiciară naște dreptul la repararea pagubei cu îndeplinirea următoarelor condiții: pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare, indiferent dacă pedeapsa aplicată sau măsura educativă privativă de libertate a fost sau nu pusă în executare; pronunțarea unei hotărâri definitive de achitare, în urma rejudecării cauzei după anularea sau desființarea hotărârii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedește că s-a produs o eroare judiciară ori în cazul redeschiderii procesului penal cu privire la condamnatul judecat în lipsă; persoana să nu își fi determinat condamnarea prin declarații mincinoase ori în orice alt fel, în afara cazurilor în care a fost obligată să procedeze astfel; persoanei condamnate să nu îi fie imputabilă — în tot sau în parte — nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut sau recent descoperit.

21. În ceea ce privește condiția referitoare la pronunțarea unei hotărâri definitive de achitare, în urma rejudecării cauzei, Curtea reține că aceasta era prevăzută și în vechea reglementare, respectiv în art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968. Astfel, în dreptul intern, eroarea judiciară a fost în mod indisolubil legată de pronunțarea unei hotărâri de achitare.

22. Constaterea unei erori judiciare naște în sarcina statului obligația de a repara paguba creată, chiar și în absența oricărei încălcări a dreptului la un proces echitabil de către instanța de judecată. Astfel, descoperirea unor fapte noi prin care se probează existența unui temei de achitare va duce la repararea pagubei create prin condamnarea definitivă pronunțată, în baza răspunderii obiective, independent de culpă, care se explică și se întemeiază pe obligația de garanție în sarcina statului, care are ca suport riscul de activitate a serviciului public de înfăptuire a justiției.

23. Referitor la reglementarea de către legiuitor a condiției exprese a pronunțării unei hotărâri de achitare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 619 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 16 noiembrie 2006, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală (n.r. din 1968), reținând că dispozițiile legale criticate (...) stabilesc cine are calitatea de a beneficia de reparație, și anume persoana care a fost condamnată definitiv, dacă în urma rejudecării cauzei s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare. Prin urmare, faptul că legiuitorul a reglementat în mod expres și limitativ doar această situație nu are semnificația unei încălcări a dreptății ca valoare supremă în statul de drept și nici a unei limitări a accesului liber la justiție, garantat de art. 21 din Constituție, sau a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este la latitudinea legiuitorului să stabilească aceste condiții și limite. În același sens este și Decizia nr. 326 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 mai 2007.

24. În ceea ce privește invocarea în susținerea argumentelor de neconstituționalitate a Deciziei nr. 45 din 10 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 18 mai 1998, Curtea apreciază că autorul excepției pleacă de la o premisă greșită, aceea că prin această decizie instanța de contencios constituțional a statuat că persoana care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite nu doar în cazul în care, în urma rejudecării cauzei, s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare, ci și în alte cazuri.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Dudău în Dosarul nr. 7.661/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI
ANTREPRENORAT

ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

Având în vedere:

— dispozițiile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019 și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 93.902/Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM din 16.07.2019,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor *de minimis* prevăzută în cadrul Programului UNCTAD/EMPRETEC — România pentru sprijinirea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru IMM din cadrul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat, precum și agențiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere de investiții și promovare a exportului (AIMMAIPE) vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ștefan-Radu Oprea

București, 30 iulie 2019.
Nr. 1.229.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind procedura de aplicare a prevederilor legate de trasabilitatea produselor din tutun

Având în vedere:

— prevederile Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește producerea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (1), în special art. 15 alin. (12);

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/574 al Comisiei din 15 decembrie 2017 privind standardele tehnice pentru instituirea și operarea unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun,

ținând cont de avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 782.826 din 16 aprilie 2019, în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (6) din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, care transpune la nivel național Directiva 2014/40/UE, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Procedura de transmitere a informațiilor, prevăzută la art. 15 alin. (3) lit. i)—k) din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun este detaliată în cuprinsul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/574 al Comisiei din 15 decembrie 2017 privind standardele tehnice pentru

instituirea și operarea unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun, iar în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/574 sunt prevăzute mesajele principale care vor fi trimise de operatorii economici prin mijloace electronice.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 2 august 2019.
Nr. 2.137.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind contractele de stocare de date încheiate ca parte a unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun

Având în vedere:

— prevederile Directivei 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește producerea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (1), în special art. 15 alin. (12);

— Regulamentul delegat (UE) 2018/573 al Comisiei din 15 decembrie 2017 privind elementele principale ale contractelor de stocare de date care urmează să fie încheiate ca parte a unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun,

ținând cont de avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 782.825 din 16 aprilie 2019, în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (15) din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, care transpune la nivel național Directiva 2014/40/UE, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Elementele principale ale contractelor de stocare de date prevăzute la art. 15 alin. (10) din Legea nr. 201/2016 privind stabilirea condițiilor pentru fabricarea, prezentarea și

vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de modificare a Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, precum durata,

posibilitatea de reînnoire, cunoștințele de specialitate necesare sau confidențialitatea, inclusiv monitorizarea și evaluarea periodică a contractelor respective, sunt stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2018/573 al Comisiei din 15 decembrie 2017 privind elementele principale ale contractelor de stocare de date care urmează să fie încheiate ca parte a unui sistem de trasabilitate pentru produsele din tutun.

Art. 2. — Producătorii și importatorii au obligația de a transmite o informare la Agenția Națională de Administrare Fiscală în termen de 30 de zile de la semnarea contractelor cu furnizorii de sisteme de stocare de date care asigură depozitul primar de date.

Art. 3. — Furnizorii de servicii de stocare de date acordă acces fizic și virtual, la nivel de server și de bază de date, Agenției Naționale de Administrare Fiscală în calitate de Administrator național.

Art. 4. — Furnizorii de servicii de stocare de date, în măsura în care este necesar pentru a asigura organizarea eficientă a bunei funcționări a sistemului de depozite, cooperează și cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, în calitate de autoritate competentă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 2 august 2019.
Nr. 2.138.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru aprobarea machetei „Solicitare de sume defalcate
din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea
bugetelor locale”

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 20 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 12/2019 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2019,

viceprim-ministrul, interimar, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă macheta „Solicitare de sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, interimar, ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 14 august 2019.
Nr. 2.741.

UNITATEA ADMINISTRATIV-TERITORIALĂ:
JUDEȚUL:

Sursa: 02A — INTEGRAL BUGET LOCAL

„Solicitare de sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale”

I. VENITURI

— mii lei —

Nr. rând	Cod indicator	Indicator	Plan 2019 Actualizat	Încasări 31.07.2019 — Total	din care:												Estimări încasări august—decembrie 2019	estimare medie lunară august—decembrie	Estimări total an 2019	medie 5 luni/ medie 7 luni
					ianuarie	februarie	martie	aprilie	mai	iunie	iulie									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16				
1		VENITURI — TOTAL, din care:	col. 3 rd. 2 + col. 3 rd. 11	col. 4 rd. 2 + col. 4 rd. 11	col. 5 rd. 2 + col. 5 rd. 11	col. 6 rd. 2 + col. 6 rd. 11	col. 7 rd. 2 + col. 7 rd. 11	col. 8 rd. 2 + col. 8 rd. 11	col. 9 rd. 2 + col. 9 rd. 11	col. 10 rd. 2 + col. 10 rd. 11	col. 11 rd. 2 + col. 11 rd. 11	col. 4 rd. 117 luni; 2 zecimale	col. 13 rd. 2 + col. 13 rd. 11	col. 13 rd. 1/5 luni; 2 zecimale	col. 15 rd. 2 + col. 15 rd. 11	col. 14 rd. 1/ col. 12 rd. 1				
2		SECTIUNEA DE FUNCȚIONARE — TOTAL, din care:	col. 3 rd. 3 + col. 3 rd. 5 + col. 3 rd. 6 + col. 3 rd. 8 + col. 3 rd. 9 - col. 3 rd. 4	col. 4 rd. 3 + col. 4 rd. 5 + col. 4 rd. 6 + col. 4 rd. 8 + col. 4 rd. 9 - col. 4 rd. 4	col. 5 rd. 3 + col. 5 rd. 5 + col. 5 rd. 6 + col. 5 rd. 8 + col. 5 rd. 9 - col. 5 rd. 4	col. 6 rd. 3 + col. 6 rd. 5 + col. 6 rd. 6 + col. 6 rd. 8 + col. 6 rd. 9 - col. 6 rd. 4	col. 7 rd. 3 + col. 7 rd. 5 + col. 7 rd. 6 + col. 7 rd. 8 + col. 7 rd. 9 - col. 7 rd. 4	col. 8 rd. 3 + col. 8 rd. 5 + col. 8 rd. 6 + col. 8 rd. 8 + col. 8 rd. 9 - col. 8 rd. 4	col. 9 rd. 3 + col. 9 rd. 5 + col. 9 rd. 6 + col. 9 rd. 8 + col. 9 rd. 9 - col. 9 rd. 4	col. 10 rd. 3 + col. 10 rd. 5 + col. 10 rd. 6 + col. 10 rd. 8 + col. 10 rd. 9 - col. 10 rd. 4	col. 11 rd. 3 + col. 11 rd. 5 + col. 11 rd. 6 + col. 11 rd. 8 + col. 11 rd. 9 - col. 11 rd. 4	col. 4 rd. 377 luni; 2 zecimale	col. 13 rd. 3/5 luni; 2 zecimale	col. 15 rd. 3 + col. 15 rd. 5 + col. 15 rd. 6 + col. 15 rd. 8 + col. 15 rd. 9 + col. 15 rd. 10 - col. 15 rd. 4	col. 14 rd. 3/ col. 12 rd. 3					
3		venituri proprii impozite și taxe locale — Total, din care:													col. 4 rd. 3 + col. 13 rd. 3	col. 14 rd. 3/ col. 12 rd. 3				
4	39 02	venituri din valorificarea unor bunuri										col. 4 rd. 477 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 4/ 5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 4 + col. 13 rd. 4	col. 14 rd. 4/ col. 12 rd. 4				
5	04 02	cote și sume defalcate impozit pe venit										col. 4 rd. 577 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 5/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 5 + col. 13 rd. 5	col. 14 rd. 5/ col. 12 rd. 5				
6	11 02	sume defalcate din TVA — Total, din care:										col. 4 rd. 677 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 6/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 6 + col. 13 rd. 6	col. 14 rd. 6/ col. 12 rd. 6				
7	11 02 06	sume defalcate din TVA pentru echilibrarea bugetelor locale										col. 4 rd. 777 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 7/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 7 + col. 13 rd. 7	col. 14 rd. 7/ col. 12 rd. 7				
8	42 02 + 43 02 SF	subvenții primite pentru finanțarea cheltuielilor de funcționare — Total										col. 4 rd. 877 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 8/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 8 + col. 13 rd. 8	col. 14 rd. 8/ col. 12 rd. 8				
9	37 02 03	vărsăminte din secțiunea de funcționare pentru finanțarea cheltuielilor secțiunii de dezvoltare										col. 4 rd. 977 luni; 2 zecimale		col. 13 rd. 9/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 9 + col. 13 rd. 9	col. 14 rd. 9/ col. 12 rd. 9				

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		<i>Sume din excedentul bugetului local utilizate pentru finanțarea cheltuielilor secțiunii de funcționare și pentru acoperirea golurilor temporare de casă</i>	X									X		X	col. 4 rd. 10 + col. 13 rd. 10	col. 4 rd. 10 + col. 12 rd. 10
10	40 02 11 + 40 02 18															
11		SECTIUNE DE DEZVOLTARE—TOTAL, din care:	col. 3 rd. 12 + col. 3 rd. 14 + col. 3 rd. 15 + col. 3 rd. 4	col. 4 rd. 12 + col. 4 rd. 13 + col. 4 rd. 14 + col. 4 rd. 15 + col. 4 rd. 4	col. 5 rd. 12 + col. 5 rd. 13 + col. 5 rd. 14 + col. 5 rd. 15 + col. 5 rd. 4	col. 6 rd. 12 + col. 6 rd. 13 + col. 6 rd. 14 + col. 6 rd. 15 + col. 6 rd. 4	col. 7 rd. 12 + col. 7 rd. 13 + col. 7 rd. 14 + col. 7 rd. 15 + col. 7 rd. 4	col. 8 rd. 12 + col. 8 rd. 13 + col. 8 rd. 14 + col. 8 rd. 15 + col. 8 rd. 4	col. 9 rd. 12 + col. 9 rd. 13 + col. 9 rd. 14 + col. 9 rd. 15 + col. 9 rd. 4	col. 10 rd. 12 + col. 10 rd. 13 + col. 10 rd. 14 + col. 10 rd. 15 + col. 10 rd. 4	col. 11 rd. 12 + col. 11 rd. 13 + col. 11 rd. 14 + col. 11 rd. 15 + col. 11 rd. 4	col. 4 rd. 11/7 luni; 2 zecimale	col. 13 rd. 12 + col. 13 rd. 13 + col. 13 rd. 14 + col. 13 rd. 15 + col. 13 rd. 4	col. 13 rd. 11/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 11 + col. 13 rd. 11	col. 14 rd. 11/col. 12 rd. 11
12	37 02 04	vărsăminte din secțiunea de funcționare	(-col.3 rd.9)	(-col.4 rd.9)	(-col.5 rd.9)	(-col.6 rd.9)	(-col.7 rd.9)	(-col.8 rd.9)	(-col.9 rd.9)	(-col.10 rd.9)	(-col.11 rd.9)	col.4 rd.12/7 luni; 2 zecimale	(-col.13 rd.9)	col.13 rd.12/5 luni; 2 zecimale	col.4 rd.12 + col.13 rd.12	col.14 rd.12/col.12 rd.12
13	40 02 13 + 40 02 14	<i>Sume din excedentul bugetului local utilizate pentru finanțarea cheltuielilor secțiunii de dezvoltare și pentru acoperirea golurilor temporare de casă</i>	X									X		X	col. 4 rd. 13 + col. 13 rd. 13	col. 14 rd. 13/col. 12 rd. 13
14	42 02 + 43 02 SD	subvenții primite pentru finanțarea cheltuielilor de dezvoltare — Total										col. 4 rd. 14/7 luni; 2 zecimale	col. 3 rd. 14 – col. 4 rd. 14	col. 13 rd. 14/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 14 + col. 13 rd. 14	col. 14 rd. 14/col. 12 rd. 14
15	45 02 + 46 02 + 48 02	sume primite de la U. E. — Total										col. 4 rd. 15/7 luni; 2 zecimale	col. 3 rd. 15 – col. 4 rd. 15	col. 13 rd. 15/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 15 + col. 13 rd. 15	col. 14 rd. 15/col. 12 rd. 15

II. CHELTUIELI

— MILEI —

Nr. rând	Cod indicator	Indicator	Plan 2019 actualizat	Plăți 31.07.2019 — Total	din care:												Plăți restante la data de 31.07.2019	Medie lunară ianuarie—iulie	Estimări cheltuieli august—decembrie 2019	Estimări medie lunară august—decembrie	Estimări total an 2019	Medie 5 luni/medie 7 luni
					ianuarie	februarie	martie	aprilie	mai	iunie	iulie											
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17					
1		CHELTUIELI — TOTAL, din care:	col. 3 rd. 2 + col. 3 rd. 18	col. 4 rd. 2 + col. 4 rd. 18	col. 5 rd. 2 + col. 5 rd. 18	col. 6 rd. 2 + col. 6 rd. 18	col. 7 rd. 2 + col. 7 rd. 18	col. 8 rd. 2 + col. 8 rd. 18	col. 9 rd. 2 + col. 9 rd. 18	col. 10 rd. 2 + col. 10 rd. 18	col. 11 rd. 2 + col. 11 rd. 18	col. 12 rd. 2 + col. 12 rd. 18	(col. 4 rd. 1 + col. 12 rd. 1)/7 luni; 2 zecimale	col. 14 rd. 2 + col. 14 rd. 18	col. 14 rd. 1/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 1 + col. 12 rd. 1 + col. 14 rd. 1	col. 15 rd. 1/col. 13 rd. 1					
2		SECTIUNE DE FUNCTIONARE — TOTAL, din care:											(col. 4 rd. 2 + col. 12 rd. 2)/7 luni; 2 zecimale		col. 14 rd. 2/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 2 + col. 12 rd. 2 + col. 14 rd. 2	col. 15 rd. 2/col. 13 rd. 2					
3	10	cheltuieli de personal — Total, din care:	col. 3 rd. 4 + col. 3 rd. 8	col. 4 rd. 4 + col. 4 rd. 8	col. 5 rd. 4 + col. 5 rd. 8	col. 6 rd. 4 + col. 6 rd. 8	col. 7 rd. 4 + col. 7 rd. 8	col. 8 rd. 4 + col. 8 rd. 8	col. 9 rd. 4 + col. 9 rd. 8	col. 10 rd. 4 + col. 10 rd. 8	col. 11 rd. 4 + col. 11 rd. 8	col. 12 rd. 4 + col. 12 rd. 8	(col. 4 rd. 3 + col. 12 rd. 3)/7 luni; 2 zecimale	col. 14 rd. 4 + col. 14 rd. 8	col. 14 rd. 3/5 luni; 2 zecimale	col. 4 rd. 3 + col. 12 rd. 3 + col. 14 rd. 3	col. 15 rd. 3/col. 13 rd. 3					

III. SOLICITĂRI

— mii lei —

Nr. rând	Cod indicator	Sume solicitate de la bugetul de stat pentru finanțarea cheltuielilor secțiunii de funcționare — total, din care pentru:	dacă col. 15 rd. 2 — venituri este mai mică decât col. 16 rd. 2 — cheltuieli, se înscrie deficitul SF ca diferență între veniturile și cheltuielile secțiunii
0	1	2	3
1	10	CHELTUIELI DE PERSONAL — Total, din care:	col. 3 rd. 2 — solicitări + ...+ col. 3 rd. 5 — solicitări
2		Însoțitori persoane cu handicap grav	
3		Centre persoane adulte cu handicap	
4		Protecția copilului	
5		Celelalte capitole	
6	20	BUNURI ȘI SERVICII	col. 3 rd. 7 — solicitări + ...+ col. 3 rd. 10 — solicitări
7		Centre persoane adulte cu handicap	
8		Protecția copilului	
9		Învățământ	
10		Celelalte capitole	
11	57	Asistență socială (indemnizații persoane cu handicap care au renunțat la însoțitor)	
12		ALTE CHELTUIELI DE FUNCȚIONARE URGENTE, NECESARE ÎN ANUL 2019	col. 3 rd. 13 — solicitări + ...+ col. 3 rd. 16 — solicitări
13		Centre persoane adulte cu handicap	
14		Protecția copilului	
15		Învățământ	
16		Celelalte capitole	
17		SUME SOLICITATE DE LA BUGETUL DE STAT PENTRU FINANȚAREA CHELTUIELILOR SECȚIUNII DE DEZVOLTARE — TOTAL	dacă col. 15 rd. 11 — venituri este mai mică decât col. 16 rd. 18 — cheltuieli se înscrie deficitul SD ca diferență între veniturile și cheltuielile secțiunii

Ordonator principal de credite,

.....

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

**privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare
a Societății AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L.
și radierea acesteia din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) și (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 37 alin. (3), (4) și (5) și art. 65 alin. (10) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări,

în cadrul ședinței din data de 30.07.2019, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a analizat Nota SA — DSCISG nr. 3.173/16.07.2019 de aprobare a rezultatelor controlului inopinat efectuat la Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., precum și a cererii de retragere a autorizației de funcționare a societății, cu sediul social în municipiul București, strada Ilgani nr. 12, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/6021/1.07.1999, cod unic de înregistrare 11919957 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare cu numărul RBK 082/10.04.2003, reprezentată legal de către domnul Bunea Adrian Constantin, administrator/director general al societății,

și a constatat următoarele:

1. Prin Decizia asociatului unic al Societății AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., FN din 9.01.2019, s-a hotărât: „...retragerea autorizației de funcționare a brokerului de asigurări AB BROKER — Broker de Asigurare—Reasigurare — S.R.L.”.

2. Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. a informat Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la faptul că „... în data de 1.05.2018 portofoliul de asigurări a fost transferat către societatea de brokeraj în asigurări Millenium Insurance Broker astfel încât AB BROKER nu a mai avut activitate de la data sus-menționată”

3. În vederea aprobării, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a Societății AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., Autoritatea de Supraveghere Financiară a demarat un control inopinat la societate, în vederea verificării respectării prevederilor art. 37 alin. (3) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări, constatându-se următoarele:

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., prin reprezentantul său legal, a contactat toți clienții telefonic, după data de 1.05.2018, fiindu-le recomandat ca, pentru contractele de asigurare aflate în derulare, să se adreseze în continuare societăților de asigurare și de reasigurare emitente ale acestora sau Societății MILLENIUM INSURANCE BROKER — S.R.L., societatea către care a fost transferat portofoliul;

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. a notificat societățile de asigurare cu privire la intenția de încetare a activității societății și a solicitat acestora rezilierea contractelor încheiate cu acestea;

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., la data inițierii controlului, precum și la data emiterii Deciziei asociatului unic al societății FN din 9.01.2019, prin care s-a hotărât retragerea autorizației de funcționare, ca broker de asigurare, nu mai avea în vigoare niciun contract de intermediere cu societăți de asigurare și de reasigurare și nicio poliță de asigurare în derulare (ultima poliță de asigurare cu seria F nr. 2499326 fiind emisă în data de 30.04.2018);

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. nu are înregistrate litigii pe rolul instanțelor de judecată cu societăți de asigurare/intermediari în asigurări/clienți sau foști clienți/angajați sau foști angajați/asistenți în brokeraj/alte persoane fizice/juridice, în legătură cu activitatea de intermediere în asigurări;

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. nu are nicio persoană înregistrată în Registrul personalului propriu și nicio persoană înscrisă în Jurnalul asistenților în brokeraj persoane fizice și/sau juridice, deschise la Autoritatea de Supraveghere Financiară;

— Societatea AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L. nu figurează cu debite față de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare a Societății AB BROKER — BROKER DE ASIGURARE—REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, strada Ilgani nr. 12, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/6021/01.07.1999, cod unic de înregistrare 11919957 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare cu numărul RBK 082/10.04.2003, reprezentată legal de către

domnul Bunea Adrian Constantin, administrator/director general al societății, și radierea acesteia din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — (1) Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

(2) Societatea are obligația să elimine din denumire sintagma „broker de asigurare—reasigurare” și din obiectul de activitate activitatea de distribuție și alte activități avizate, după caz.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 5 august 2019.
Nr. 1.000.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

